

и нагостите! Мила господарю, и аз съмоща бяхъ богатъ като васи! Не искалъ да слушамъ словото Божие, продадохъ много си и получихъ пари сиречь съ буренцето въ една стара върба до брѣга. Богъ далъ, Богъ воля! Доиде силна вода, отнесе дървото заедно съ жълтици! Сега на старини изкоравихъ прехрана си съ прося.

Господи ти доста много. После просякътъ вѣднать и жаснать. Донато той сплъхъ, заминалъ казалъ на жена си:

— Мила жено! Стани утре рано и занѣси една погача. Всени около кизогранъ жълтици и ги занѣси въ погачата. Рано сутринта, когато просякъ си тръгне, ще му я дамъ.

Сутринта на раздѣлата ти казали на просяка:

— Иди си отъ глато си догълъ, просякѣ! Всени тази погача и я занѣси въ къщи. Запомни добре, че не бива да я ядешъ изъ пакта, а само у дома и то заедно съ жена си!

Просякътъ трогнать, отговорить: — Хиляди пакти ви благодарѣ! Ще направя всичко, както ви поръчаватѣ! Останете съ здраве. Нека Богъ ви награди за вашата добрина!

Като вървѣлъ по пакта дома си, срѣщавъль го една циганка.

Циганка го заговорить.

— Добра срѣща, селенно!

— Даяъ Богъ добро!

— Нѣмашъ ли паричеца да дабъ, селенно, да ми дадохъ, че умрѣхъ отъ гладъ.

— Имашъ, имашъ. Ще ти дамъ — отсрѣнъль чифличката-просякъ. — Даяъ ми една до бъръ стопанинъ тази погача да я занѣси у дома, а глъхъ ти е толкова тежка, че не мога да я нося повече.

Даяъ той на циганка сълата погача, а циганка отъ радост забравель дане да поблагодари.

Просякъ се вървѣлъ въ къщи безъ погачата, понеже така Богъ билъ наредель.

Сичкаль къшентъ просякъ така новель — даи и довелъ пакъ при скъшентъ селенногъ да присядува.

— Господи, добавъкъ при васъ пакъ за преносувани, като при добри дора, които не ше ни отпакать господарственото си.

Като го видѣль, чифличката пришепнать тихо на жена си:

— Набърно той е научель, че чифличкитѣ отъ насъ пари си имоватѣ и идеа сега да си ги иска.

Нагостина го пакъ добро. Презъ време на разговоръ, чифличката зашепнать:

— Яаъ ли отъ погачата, които ти дадохме?

— Не казъ, господарю, не казъ! Даякъ я на една циганка, който не прѣсрѣна и се отпакъ, че билъ много гладъ.

Минала кошта. Рано сутринта, преди още просякътъ да стане, чифличката поръчавъль на жена си:

— Возми отъ жълтици, сложи ги въ едно бѣло върво и ги занѣси където ше ти поръчавъль! Тамъ просякътъ ше ги намери и ше се чуи на това шесте.

Когато просяка се събудиль, чифличката го зашепнать:

— Не каиде, глѣдъ, ше те опактъшь следъ зямукала?

— Ше отпакъ презъ рѣката на отсрѣнъль край на селото. Тамъ има скъда така добри господари, които не ше не оставатъ безъ милостини.

Избѣрала чифличката, отидла до рѣката, сложила на моста вървочето съ паритѣ и се отсрѣнъла въ близината кристална, за да наблюдава отъ близо какво ше стане.

Ето че не следъ много се казавъль и просяка. Като спечнать до рѣката, той се опрѣль и си казавъль:

— Возмогши Бже, какъ е възможъно безъ твоета помощъ единъ сплъхъ да мене толкова тѣсно мостче безъ да шамбурне въ водата! Ще си затворе очитѣ, за да опактъшь какъ ходеть сплъхитѣ.

Зетворель очи той, тръгнъль по мостчето като сплъхъ и разбире се, просякътъ вървѣлъ съ паритѣ, безъ да я види.

Когато отиналь вече, чифличката изгладъ отъ скръднелцето си, взела си паритѣ и ги вървѣла обратно въ къщи, като казвала на жена си:

— Паритѣ бѣла неговъ, обаче Богъ не му ги дава. Даядемъ му ги най-напредъ въ погачата, които той подаръ на циганка; днесъ му ги дадохъ въ върво вързани, обаче и нека просякъ. Такава е Божиета воля. Богъ го е наказавъль.

„Нова Картина Галерия“ е единственото списание, което се получава и отъ най-беднитѣ деца, отъ всички краища на страната. „НОВА КАРТИННА ГАЛЕРИЯ“ е най-ефективното и най-любимо и полезно детско четиво.

Покажете я на вашитѣ другарчета!